

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

УДК 355.426.4:623.618

DOI <https://doi.org/10.32840/1813-3401.2021.1.16>

І. В. Ковальов

кандидат військових наук, доцент,
доцент кафедри тактико-спеціальної підготовки
Національної академії Національної гвардії України

Р. В. Волобуєв

старший викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки
Національної академії Національної гвардії України

ПІДХОДИ ЩОДО ПОРЯДКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ СЛУЖБОВО-БОЙОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

У статті розглянуто підхід до порядку інформаційного забезпечення структури системи, необхідної для інформаційно-аналітичного забезпечення управління службово-бойової діяльності підрозділів Національної гвардії України.

Сьогодні до виконання завдань за призначенням залучаються підрозділи з охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки, державних (військових) об'єктів, служби з конвоювання, а також оперативного та спеціального призначення. Вказано щодо запровадження ефективної уніфікованої системи планування з метою забезпечення розвитку Національної гвардії та з урахуванням системи державного прогнозування та стратегічного планування. Визначення правових та організаційних засад, а також механізму взаємодії Національної гвардії з іншими складовими сектору безпеки і оборони, реагування на внутрішні і зовнішні загрози національній безпеці. Досягнення і підтримання необхідного рівня бойової та мобілізаційної готовності Національної гвардії до виконання завдань за призначенням, наближення її за складом, рівнем підготовки та оснащення озброєнням, військовою і спеціальною технікою до стандартів НАТО та ЄС. Розглянуто питання інформаційного забезпечення діяльності, зокрема: наявні тенденції щодо побудови системи управління органів під час виконання службово-бойових завдань, запропоновано підходи до отримання службової інформації, необхідної для управлінської діяльності; визначено вимоги до інформації, що підлягає аналізу в органах управління, проведено аналіз засобів і джерел отримання інформації та даних, які можна від них одержувати. Розкритий підхід щодо порядку інформаційного забезпечення управління службово-бойової діяльності підрозділів Національної гвардії України, яка відповідає вимогам необхідної повноти надходження інформації до відповідних органів управління та підрозділів Нацгвардії, але не перевантажує їх надлишковою. Застосовано метод синтезу структури інформаційного забезпечення системи управління з використанням алгебри моделей інформаційних структур та таксономічний метод, що дає можливість визначити раціональний варіант структури системи серед усіх вибраних. У результаті реалізації розглянутого підходу з'являється можливість обґрунтованого синтезу раціональної структури системи інформацій-

ного забезпечення управління підрозділами Нацгвардії під час підготовки та виконання завдань за призначенням.

Ключові слова: система інформаційного забезпечення, підрозділи Національної гвардії України, органи управління, службово-бойова діяльність, структура, виконання завдань за призначенням.

Постановка проблеми. Службово-бойова діяльність підрозділів Національної гвардії України (далі – НГУ) полягає у профілактичних, охоронних, режимних, ізоляційно-обмежувальних заходах (діях) та спеціальних операціях, які проводяться у мирний час, за надзвичайних обставин та у воєнний час з метою охорони об'єктів, забезпечення суверенітету і територіальної цілісності держави, її конституційного ладу, громадської безпеки, законності та правопорядку. До службово-бойової діяльності (далі – СБД) залучаються підрозділи (частини, з'єднання) з охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки, державних (військових) об'єктів, конвойної служби, а також оперативного та спеціального призначення. СБД здійснюється в межах чинного законодавства підрозділами та частинами гвардії самостійно або у взаємодії з територіальними органами Національної поліції, правоохоронними органами спеціального призначення, військовими формуваннями та іншими державними органами з використанням військової та спеціальної техніки, озброєння, спеціальних засобів та засобів активної оборони. СБД гвардії здійснюється під час несення підрозділами, частинами та з'єднаннями таких видів бойової служби: патрульної служби, що полягає у профілактичних і охоронних діях, спрямованих на забезпечення громадського порядку й боротьбу з вуличною злочинністю; вартової служби – під час охорони важливих державних і військових об'єктів, комунікацій, спеціальних і військових вантажів, споруд, складів, баз ресурсного забезпечення і військового постачання; конвойної служби – під час конвоювання підсудних під час судових засідань, засуджених під час перевезень до місць відбування покарання і осіб під час екстрадиції за межі території країни.

На сьогодні своєчасне одержання своєчасної та достовірної інформації, її швидкий аналіз і зручне для користування подання результатів стали найважливішими передумовами та основою управління та у свою чергу успішного виконання завдань за призначенням НГУ. Згідно з реалізацією Концепції розвитку Національної гвардії України, визначення її ефективності виконання Концепції дасть змогу забезпечити:

створення сучасної ефективної системи військового управління на основі реформованої організаційно-штатної структури органів військового управління Національної гвардії, сумісної з іншими складовими сектору безпеки і оборони та аналогічними органами військового управління відповідних підрозділів держав – членів НАТО та ЄС.

Таким чином, перевагою цього варіанту є наближення за показниками управління, підготовки, технічного оснащення та матеріального забезпечення до стандартів, установлених для аналогічних формувань відповідних держав – членів ЄС та НАТО, з метою забезпечення створення сучасної ефективної системи військового управління на основі реформованої організаційно-штатної структури органів військового управління Національної гвардії, сумісної з іншими складовими сектору безпеки і оборони та аналогічними органами військового управління відповідних підрозділів держав – членів НАТО та ЄС; також запровадження ефективної уніфікованої системи планування з метою забезпечення розвитку Національної гвардії та з урахуванням системи державного прогнозування та стратегічного планування. Визначення правових та організаційних засад, а також механізму взаємодії Національної гвардії з іншими складовими сектору безпеки і оборони, реагування на внутрішні і зовнішні загрози національній безпеці. Досягнення і підтримання необхідного рівня бойової та мобілізаційної готовності Національної гвардії до виконання завдань за призначенням, наближення її за складом, рівнем підготовки та оснащення озброєнням, військовою і спеціальною технікою до стандартів НАТО та ЄС.

Керівними документами, що регламентують діяльність НГУ, передбачено: розвиток інформаційно-аналітичної діяльності у напрямку вдосконалення інформаційного забезпечення Головного управління, оперативно – територіальних об'єднань, з'єднань, військових частин та підрозділів НГУ під час виконання завдань за призначенням; переоснащення органів і підрозділів сучасною комп'ютерною технікою та відповідними програмними продуктами; створення необхідних мереж передачі даних.

Виконанню завдань підрозділами НГУ під час повсякденної діяльності на цей час приділяється дедалі більше уваги (впроваджена у практику інформаційна система АРМОР МВС України, система управління нарядами з охорони громадського порядку, зокрема з використанням навігаційних систем, автоматизовані засоби з підтримання роботи посадових осіб штабу під час планування діяльності тощо), то стосовно забезпечення в інформаційному плані підготовки та проведення спеціальних дій (операцій) стан справ не завжди відповідає сучасним вимогам.

Аналізуючи показники повноти, достовірності та оперативності інформації, що надходить від різних джерел у ході участі підрозділів НГУ за призначенням під час виконання завдань за призначенням спільно з іншими взаємодіючими органами, можна зробити висновки про те, що на сьогодні не завжди інформаційне забезпечення задовольняє головному показнику ефективності, який спрямований на якісне виконання завдань, усунення недоліків, вирішення існуючих проблем з урахуванням наявних сил і засобів та поліпшення остаточних результатів з метою ефективного управління.

Отже, у зв'язку з цим існує суперечність між зростаючими потребами НГУ в інформації та нездатністю існуючої системи надати інформацію з необхідною якістю, що свідчить про актуальність пошуку шляхів адаптації структури та побудови системи інформаційного забезпечення відповідно до потреб системи інформаційного забезпечення підрозділів НГУ під час підготовки та виконання завдань за призначенням.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

На сторінках наукових видань неодноразово розглядалися питання інформаційного забезпечення діяльності правоохоронних органів, згідно Закону України «Про Національну гвардію України» від 13 березня 2014 р. № 876-VII, визначено правові засади організації та порядку діяльності НГУ її структуру, функції та повноваження. У статтях і виданнях [1, с. 7; 2, с. 226; 3, с. 7; 4, с. 34] обґрунтовувалися сутність та складники інформаційного забезпечення, проводився аналіз основних проблем та пропонувалися деякі напрямки його вдосконалювання. Так, у виданнях [2, с. 228; 5, с. 42] викладені основні поняття, характеристики, структура та окремі напрямки розвитку інформаційного забезпечення процесів управління у процесі

службово-бойової діяльності. У праці [1, с. 10] визначено особливості інформаційного забезпечення, проведено аналіз засобів і джерел отримання інформації та даних, які можна від них одержати. У статті [6, с. 9] запропоновано вдосконалення інформаційного забезпечення діяльності на підставі визначення соціальних і психологічних факторів, а в дослідженні [7, с. 74] – напрямки вдосконалювання інформаційного забезпечення діяльності органів прокуратури України. Публікації [4, с. 34; 8, с. 27; 9, с. 108; 10, с. 14] також присвячені питанням інформаційного забезпечення діяльності, зокрема, розглянуто наявні тенденції щодо побудови системи управління органів під час виконання службово-бойових завдань з конвоювання, запропоновано підходи до отримання службової інформації, необхідної для управлінської діяльності; визначено вимоги до інформації, що підлягає аналізу в органах управління, проведено аналіз засобів і джерел отримання інформації та даних, які можна від них одержувати [11, с. 15]; запропоновано моделювання структури системи інформаційного забезпечення розглянуто основні підходи до побудови інформаційно-аналітичної системи на основі ІТ-технологій [12, с. 23].

Отже, віддаючи належне вказаним вище та іншим науковим працям у цій сфері, зазначимо, що у питаннях розвитку інформаційного забезпечення підрозділів НГУ під час підготовки та виконання службово-бойових завдань спільно з структурними підрозділами Національної поліції України та іншими взаємодіючими органами сектору безпеки держави, процесу прийняття та підтримки рішень, зокрема – за стандартами НАТО та ЄС, що приймаються, залишається чимало не вирішених проблем, які потребують детального аналізу.

Мета статті – розкрити підхід до порядку інформаційного забезпечення системи управління СБД підрозділів НГУ, яка відповідає вимогам необхідної повноти надходження інформації до відповідних органів управління та підрозділів НГУ, але не перевантажує їх надлишковою.

Виклад основного матеріалу. Основна мета системи інформаційного забезпечення підрозділів НГУ – забезпечити ефективне виконання службово-бойових завдань за призначенням у встановлені строки з мінімальними витратами наявних сил та засобів, а також приданих підрозділів (за необхідністю). Для досягнення цієї мети необхідно створити систему

інформаційного забезпечення підрозділів НГУ під час виконання завдань за призначенням, яка б являла собою сукупність розташованих на місцевості та функціонально й ієрархічно пов'язаних між собою органів управління, пунктів управління, засобів зв'язку і автоматизації, а також спеціальних засобів, які забезпечують збирання, моніторинг, оброблення, оперативний аналіз інформації, перевірку достовірності та підготовку необхідних даних для своєчасного прийняття рішення на виконання завдань та у ході їх виконання.

Здатність подібної інформаційної системи реалізувати покладені на неї функції, своєю чергою, залежить від реалізованої структури цієї системи. Йдеться про таке взаємне розташування і взаємозв'язок її елементів (органів управління, пунктів управління, засобів управління і зв'язку, об'єктів управління та інших джерел і кількості споживачів інформації під час виконання завдань за призначенням), що забезпечує цілісність цієї системи та її функціональну придатність. Від структури інформаційного забезпечення залежить її можливість зберігати властивості у разі зовнішніх і внутрішніх змін умов її функціонування [13, с. 119].

Отже, завдання доцільної структури системи інформаційного забезпечення системи військового призначення формально зводиться до такого: знайти склад елементів системи (джерел і споживачів інформації) та інформаційні зв'язки між ними, реалізація яких дозволяє задовольнити встановлені вимоги до якості під час виконання завдань за призначенням у разі відомих ресурсних обмежень (джерел інформації) щодо реалізації цієї системи [14, с. 10].

Розглядається інформаційна система, що містить у собі відомий склад різноманітних джерел та споживачів інформації та їхню кількість. Вони поєднуються між собою інформаційними зв'язками, які визначають шляхи поширення інформації у системі. До інформаційних процесів у такій системі належать ті, що пов'язані з добуванням, обробленням, передаванням, аналізом та використанням інформації для виконання завдань за призначенням у ході управління підрозділами. Основним завданням інформаційної системи є забезпечення надання на всіх рівнях управління інформації про реальний стан оперативної обстановки, можливі напрямки її розвитку, підготовка конкретних пропозицій щодо попередження та оперативного реагування на зміну обстановки, своєчасне

надання інформації, яка задовольняє вимоги повноти даних та зведень, доведення та об'єктивна оцінка результатів підготовки та безпосереднє виконання завдань за призначенням підрозділами НГУ.

Авторами у статті розглядається, порядок інформаційного забезпечення управління СБД підрозділів НГУ, яка відповідає вимогам необхідної повноти надходження інформації та має такі складові:

- систему показників, гіпотез, припущень, що характеризують процеси інформаційного забезпечення [9, с. 110];

- способи розрахунку значень указаних показників [3, с. 7];

- порядок варіантів структури інформаційного забезпечення.

Вхідними даними для реалізації наведеної методики є перелік інформаційних складових, необхідних для своєчасного прийняття рішення, наприклад: дані про оперативну обстановку (зміну), а також перелік і характеристики джерел і споживачів цієї інформації та їхня кількість, що є елементами.

Завдання синтезу раціональної структури полягає у знаходженні таких зв'язків між указаними елементами, які забезпечують необхідну повноту надходження інформації до відповідних органів управління, але не перевантажують їх надлишковою.

Підхід до порядку системи інформаційного забезпечення СБД підрозділів НГУ включає:

1. Введення вхідних даних: перелік потрібних інформаційних складових даних, дані про джерела (кількість) та споживачів інформації, про зв'язки між ними.

2. Формалізацію завдання системи інформаційного забезпечення та вибір її компонентів. Для вирішення цього завдання використовується метод синтезу структури системи за допомогою алгебри моделей інформаційних структур [14, с. 9]. Водночас відповідно до потрібного вигляду інформаційної системи та вирішуваних завдань визначають перелік і характеристики джерел та споживачів інформації (вузлів оброблення інформації), завдання їх сполучення у єдину систему, характеристики інформаційних засобів, які є (синтез структури з відомих конструктивних компонентів) або які потрібно мати (синтез структури з компонентів із завчасно заданими властивостями, наприклад, на етапі проектування системи та її засобів). Визначають параметри можливих потоків

інформації та продуктивність засобів її передачі й оброблення. Формулюються вимоги до створеної системи інформаційного забезпечення. У результаті цих робіт формалізується завдання синтезу структури системи, а саме: з яких компонентів створювати систему, як їх поєднувати та які гіпотези і припущення висунуто до моделі структури інформаційної системи, щоб забезпечити її відповідність оригіналу у рамках поставлених вимог та завдань, що будуть вирішуватися із застосуванням інформаційної системи. На основі проведеного часткового аналізу визначається, чи є вирішення поставленого завдання синтезу інформаційної структури взагалі та які компоненти потрібно додати, щоб воно існувало. Позитивна відповідь на це питання є основою для переходу до виконання наступних робіт.

3. Визначення показників та критеріїв якості структури системи інформаційного забезпечення, включає проведення аналізу висунутих вимог до структури, пошук показників, що відображують шукані властивості структури системи у рамках сформованих гіпотез та припущень, формування критеріїв, що дозволять відкидати непридатні варіанти.

4. Опис структур компонентів інформаційної системи (внутрішньої структури джерел та споживачів інформації з точки зору проходження інформації, інформаційних взаємозв'язків між ними) та правил їх перетворення з використанням розроблених моделей інформаційних структур. На цьому етапі формуються матриці інцидентності (моделі початкових структур), перетворення яких дозволить отримати шукану модель структури. Це, по суті, формалізація вхідних даних (операндів) для наступного синтезу структури. Далі відповідно до поставленого завдання здійснюється пошук таких операторів у просторі моделювання, застосування яких до початкових операндів дозволяє побудувати (синтезувати) шукану структуру, що теж буде мати вигляд операнда алгебри моделей інформаційних структур. Сукупність операторів, знайдених відповідно до потрібних правил перетворення моделей інформаційних структур, описується мовою алгебри матриць інформаційних моделей та перевіряється на простих прикладах (для цього можна застосувати розроблену модель «Матриця-2012»). У перспективі цей процес може бути автоматизований, але у будь-якому випадку він потребує втручання людини для контролю коректності

переходу від оригіналу (структури інформаційно-аналітичної системи) до його моделі (опису структури системи та правил її перетворень).

5. Синтез окремих варіантів системи інформаційного забезпечення управління та розрахунок значень показників їх якості. Задача часткового синтезу дозволяє побудувати варіанти структур системи шляхом знаходження та застосування сукупності перетворень вхідних даних, які дозволяють отримати шукані моделі структури системи. Проте кількість таких моделей може стати значною, що потребує пошуку серед них раціональної (тобто, по суті, вирішення завдання оптимізації структури). Тому відповідно до кожної знайденої моделі структури системи розраховуються значення показників якості структури у синтезованому варіанті.

6. Перевірка того, чи відповідають синтезовані окремі структури системи визначеним критеріям (вимогам). На цьому етапі вирішуються завдання визначення еквівалентності знайдених варіантів структур (чи збігаються множини побудованих моделей структур системи інформаційного забезпечення між собою) та мінімізації кількості цих варіантів (відкидання моделей, еквівалентних у рамках визначених властивостей оригіналу, або тих, що не відповідають вибраним критеріям якості).

7. Відбір сукупності варіантів, що відповідають критеріям. У результаті формується сукупність окремих (не еквівалентних) варіантів структур, що відповідають вибраним критеріям. Це перший етап оптимізації, що передбачає відкидання незадовільних варіантів структур та формування множини варіантів для подальшого пошуку раціональної структури системи.

8. Перевірка умов закінчення перебору варіантів. Клас структур системи інформаційного забезпечення, що розглядається у рамках вирішеного завдання, – остаточної (кожна окрема структура має кінцеву розмірність, кількість таких структур також скінченна). Це дозволяє здійснити перебір різноманітних варіантів моделей структур у визначеному просторі моделювання. Якщо такий перебір не закінчено, то переходять до синтезу наступного варіанта структури. Після закінчення перебору здійснюється перехід до наступного етапу методики.

9. Обмеження кількості варіантів для детального моделювання функціонування структури системи інформаційного забезпечення у вибраних варіантах та проведення аналізу якості структури. У зв'язку з тим, що кількість відібраних

варіантів може виявитися значною, подальше детальне моделювання функціонування системи у всіх вибраних варіантах структур системи інформаційного забезпечення може зайняти неприпустимо великий час. Щоб цього не відбулося, кількість варіантів необхідно обмежити (наприклад, зважаючи на наявний час на проведення робіт та час, що витрачається на оброблення даних по кожному окремому варіанту). Для цього рекомендовано використовувати таксономічний метод аналізу сукупності показників, що дозволяє вибрати задану кількість кращих у цьому розумінні варіантів з припустимих, що визначені на попередніх етапах робіт. По суті, це другий етап оптимізації (вибору раціональної) структури, що синтезується.

10. Моделювання функціонування системи інформаційного забезпечення за варіантами вибраних структур. Для визначення раціонального варіанта структури системи інформаційного забезпечення з відібраних треба знайти той, який буде кращим в умовах реального застосування системи. Це потребує проведення моделювання функціонування такої системи за варіантами вибраних структур.

Для моделювання функціонування системи інформаційного забезпечення управління, що використовується на етапі планування службово-бойових дій підрозділів НГУ за призначенням під час підготовки та у ході виконання.

11. Розрахунок значень показників ефективності системи інформаційного забезпечення за результатами моделювання. Залежно від завдань, які вирішуються за допомогою системи, показники, що характеризують її ефективність, можуть бути різними. Для системи, що забезпечує управління підрозділами НГУ, як такий показник доцільно вибрати той, що характеризує очікуваний приріст ефективності службово-бойових дій підрозділу НГУ, за рахунок реалізації системи у вибраному варіанті структури. Водночас безпосередньо визначити приріст ефективності за рахунок використання системи на етапі планування важко у зв'язку з невизначеністю низки факторів, що додатково впливають на результат виконання службово-бойових завдань за призначенням. У цьому випадку зазвичай використовують гіпотезу про те, що своєчасно прийняте рішення, яке враховує більшу кількість значущих для виконання службово-бойового завдання факторів, апостеріорі дасть більший приріст ефективності дій підрозділів НГУ. У разі прийняття такої гіпотези як

показник ефективності системи стає можливим використовувати показник повноти інформаційного забезпечення прийняття рішення та управління у процесі виконання завдань. Оцінюючи систему за критерієм «ефективність-вартість», для визначення воєнно-економічного ефекту додатково необхідно розрахувати витрати на створення, утримання та застосування інформаційної системи.

12. Після перебору всіх варіантів здійснюється перехід до визначення шуканої раціональної структури системи інформаційного забезпечення.

13. Визначення кінцевої синтезованої структури системи інформаційного забезпечення. Це третій (останній) етап оптимізації структури. Він стає потрібним у зв'язку з тим, що у результаті детального моделювання функціонування системи під час вирішення завдань, для яких вона призначена, отримують додаткові дані щодо властивостей та ефективності такої системи. У загальному випадку кількість показників, які при цьому потрібно порівнювати для вибору раціонального варіанта, може стати великою. Тому на цьому етапі також використовується таксономічний метод аналізу сукупності показників. У результаті вибирається варіант синтезованої структури інформаційного забезпечення, що буде раціональним з точки зору вибраної системи показників та критеріїв її якості системи управління підрозділами НГУ.

14. Оформлення схем та розрахунок значень параметрів системи інформаційного забезпечення підрозділів НГУ із синтезованою структурою, підготовка пропозицій для її реалізації [15, с. 128].

Висновки і пропозиції. Таким чином, розглянуто підхід до системи інформаційного забезпечення управління підрозділами НГУ на етапі підготовки та безпосередньо під час виконання завдань за призначенням. Застосовано метод синтезу структури інформаційного забезпечення системи управління з використанням алгебри моделей інформаційних структур та таксономічний метод, що дає можливість визначити раціональний варіант структури системи серед усіх вибраних.

У результаті реалізації розглянутого підходу з'являється можливість обґрунтованого синтезу раціональної структури системи інформаційного забезпечення системи управління підрозділами НГУ під час підготовки та виконання завдань за призначенням у випадках, коли за

великої кількості елементів цієї системи стають непридатними для проведення надійного аналізу їх структур іншими способами.

Список використаної літератури:

1. Довбня В. В. Особливості інформаційного забезпечення у внутрішніх військах МВС України. *Честь і закон*. 2009. № 4. С. 4–12.
2. Дробаха Г. А., Скрипнюк С. І., Башкатов Є. Г. Використання інформаційних технологій та телекомунікаційних систем в процесі управління військами. *Навчальний посібник. Академія ВВ МВС України*, 2010. С. 337.
3. Дробаха Г. А., Музичук В. А., Клішин В. М. Аналіз відповідності системи інформаційно-аналітичного забезпечення проведення силової фази спеціальної операції з припинення масових заворушень сучасним вимогам та шляхи її вдосконалення. *Збірник наукових праць Академії внутрішніх військ МВС України*. 2012. № 1. С. 4–12.
4. Протасенко К. О. Інформаційне забезпечення діяльності внутрішніх військ та аналіз його основних проблем. *Честь і закон*. 2008. № 1. С. 32–35.
5. Мануїлов С. В. Автоматизація управління військами, математичне та інформаційне забезпечення прийняття рішень у різних ланках управління внутрішніх військ МВС України. *Честь і закон*. 2007. № 2. С. 41–44.
6. Белай С. В. Удосконалення інформаційного забезпечення службово-бойових дій внутрішніх військ на основі визначення соціальних та психологічних факторів динаміки натовпу. *Збірник наукових праць*. Хмельницький. НАДПСУ. 2009. № 49. С. 7–10.
7. Куліш А. М. Напрямки вдосконалення інформаційного забезпечення діяльності органів прокуратури України. *Форум права*. 2006. № 3. С. 72–76.
8. Єрмошин М. О., Кириленко В. А. Інформаційно-аналітичне забезпечення виконання службово-бойових завдань з конвоювання. *Честь і закон*. 2008. № 2. С. 25–30.
9. Розанова Л. В. Моделювання структури системи інформаційно-аналітичного забезпечення прийняття рішень у військовій частині внутрішніх військ на проведення силової фази спеціальної операції з припинення масових заворушень. *Честь і закон*. 2011. № 2. С. 106–113.
10. Скрипнюк С. І. Система інформаційного забезпечення бойової служби з конвоювання та екстрадиції у внутрішніх військах. *Честь і закон*. 2008. № 2. С. 11–17.
11. Довбня В. В. Методи інформаційно-аналітичної роботи штабів при аналізі оперативної обстановки під час виконання завдань службово-бойової діяльності внутрішніх військ. *Честь і закон*. 2008. № 1. С. 12–17.
12. Горєлишев С. А., Побережний А. А., Сальников О. М. Принципи інтегрування геоінформаційної системи у структуру інформаційно-аналітичного забезпечення службово-бойової діяльності внутрішніх військ МВС України. *Збірник наукових праць Академії внутрішніх військ МВС України*. 2011. № 2. С. 20–24.
13. Городнов В. П., Дробаха Г. А., Єрмошин М. А. Моделювання бойових дій військ (сил) протиповітряної оборони та інформаційне забезпечення процесів управління ними (теорія, практика, історія розвитку). *Монографія*. Харківський військовий університет імені Івана Кожедуба. 2004. С. 409.
14. Дробаха Г. А., Смірнов Є. Б., Топчій А. Г. Методичні підходи до вирішення задачі синтезу структур інформаційних та інформаційно-управляючих систем військового призначення. *Збірник наукових праць*. Харківський військовий університет імені Івана Кожедуба. 2004. № 2 (49). С. 8–12.
15. Ковальов І.В., Волобуєв Р.В. Механізм синтезу інформаційно-аналітичного забезпечення Національної гвардії України в умовах надзвичайних ситуацій. *Науковий вісник. Державне управління*. 2020. №3(5). С. 128.

Kovalov I. V., Volobuiev R. V. Approaches to the procedure of information support of management of service and combat activities of units of the National Guard of Ukraine

The article considers the approach to the order of information support of the structure of the system, necessary for information-analytical support of the management of service-combat activity of the units of the National Guard of Ukraine.

Currently, units for the protection of public order and public safety, state (military) facilities, convoy services, as well as operational and special purposes are involved in the implementation of assigned tasks. It is indicated on the introduction of an effective unified planning system in order to ensure the development of the National Guard and taking into account the system of state forecasting and strategic planning. Defining the legal and organizational framework, as well as the mechanism of interaction of the National Guard with other components of the security and defense sector, responding to internal and external threats to national security. Achieve and maintain the required level of combat and mobilization readiness of the National Guard to perform its assigned tasks, bring it closer in composition,

level of training and equipment with weapons, military and special equipment to NATO and EU standards.

The issues of information support of activity are considered, in particular: existing tendencies concerning construction of system of management of bodies during performance of service-combat tasks, approaches to reception of the service information necessary for administrative activity are offered; the requirements to the information which are subject to the analysis in governing bodies are defined, the analysis of means and sources of reception of the information and the data which can be received from them is carried out.

An approach to the procedure of information support of the official and combat activities management of National Guard of Ukraine subdivisions is disclosed, which meets the requirements of the necessary completeness of information flow to the relevant management bodies and National Guard of Ukraine subdivisions, but does not overload them with redundancy.

The method of synthesis of the structure of information support of the control system using the algebra of models of information structures and the taxonomic method, which allows to determine a rational variant of the structure of the system among all selected.

As a result of the implementation of the considered approach there is a possibility of a reasonable synthesis of the rational structure of the information support system of the National Guard of Ukraine divisions in the preparation and implementation of tasks for the purpose.

Key words: *information support system, units of the National Guard of Ukraine, governing bodies, service and combat activities, structure, performance of tasks as assigned.*